

offentlig foranstaltning foretaget måling af skibene, skyldes det, at dødvægten er udtryk for et skibs lasteevne, og rederierne fandt det ved fordelingen af ydelsen ifjor rigtigst, at dette forhold blev det afgørende, når fordelingen ikke kunne ske på grundlag af indtjeningen, hvilket ikke lod sig gøre. Man har fundet det rettest i lovforslaget her at følge rederiernes ordening, uanset at register-tonnagen frembyder den fordel at være fastsat ved officielle målinger, hvilket ikke er tilfældet med dødvægttonnagen, der heller ikke fremgår af skibsregistret.

Under hensyn hertil pålægger forslaget § 2 personer og selskaber, der den 1. april 1952 var ejere (medejere) af skibe som i § 1 nævnt, at indgive en anmeldelse herom efter nærmere regler, der skal fastsættes af finansministeren. Anmeldelserne skal indgives til finansministeriet inden udgangen af september 1952.

Såsnart fristen er udløbet skal der efter forslaget § 3 ved finansministeriets foran-

staltning foretages en beregning af den pligtige ydelse pr. tdw., idet der pålignes den anmeldte ydelsespligtige tonnage en samlet ydelse på 20 mill. kr. Den på dette grundlag beregnede ydelse pr. tdw. skal anvendes ved beregningen af ydelsen af al ydelsespligtig tonnage.

Ifølge forslaget § 5 skal ydelsen erlægges i to lige store rater, den første inden udgangen af december 1952, den anden inden udgangen af juni 1953. Disse bestemmelser svarer til ordningen med hensyn til ydelsen på de 15 mill. kr., af hvilken 1. halvdel skulle udredes inden udgangen af december 1951, medens 2. halvdel skal indbetales inden udgangen af juni 1952.

Det er tanken, at den i lovforslaget omhandlede ydelse, ligesom ydelsen på de 15 mill. kr., skal kunne fradrages ved opgørelsen af ydernes skattepligtige indkomst. Denne fradragsret antages at tilkomme yderne uden at en bestemmelse herom i loven er fornøden.